

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. ... ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek,- a dr. Nagy Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága** (8000 Székesfehérvár, Bástya u. 8.) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak – külön felhívásra, az abban közölt időben és módon – **425.500,-** (négy százhuszonöt ezer-öt száz) Ft illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt **100.000,-** (egyszázezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperesi társaság a tevékenységét 2008. május 15. napján kezdte meg, a vizsgált időszakban folytatott fő tevékenysége üzletviteli, egyéb vezetési tanácsadás volt.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fejér Megyei Adóigazgatósága Általános Forgalmi Adó Ellenőrzési Főosztály Általános Forgalmi Adó Ellenőrzési Osztály 1., mint elsőfokú adóhatóság a felperesnél a 13/07/390049/11370 naplószerű megbízólevéllel 2013. július hónapra vonatkozóan általános forgalmi adó bevallás utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az ellenőrzés eredményeként a 2014. március 24. napján kelt 3042395983 számú elsőfokú határozatával a felperes terhére 7.092.000,- Ft adókülönböt állapított meg, melyből a jogosulatlan igénylés összege 4.442.000,- Ft, míg az adóhiány összege 2.650.000,- Ft. Az elsőfokú adóhatóság az adóhiány és a jogosulatlan igénylés után szankcióként 1.418.000,- Ft adóbírságot szabott ki, és 4.000,- Ft késedelmi pótlékot írt elő.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság, jelen per alperese a 2014. július 28. napján kelt 2517169692 iktatószámú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes a vizsgált időszakban levonásba helyezte a ... Kft. által 2013. július 10. napján kibocsátott 2 darab számla áfa tartalmát, összesen 7.091.732,- Ft összegben. A számlákon megnevezésként „egyezségi megállapodás szerinti kártalanítás” szerepelt.

Az alperes megállapítása azon alapult, hogy a ... Kft. által kiállított és a felperes által befogadott fenti 2 darab számla mögötti tényleges gazdasági esemény az Áfa törvény hatályán kívül esik, ezért a felperes ezen számlák alapján nem gyakorolhatja áfa levonási jogát.

A ... Kft., mint megbízó és a felperes, mint megbízott között 2008. június 30. napján megbízási keretszerződés jött létre, melyben a felperes vállalta, hogy a megbízó ügyfelei számára különféle pályázati anyagokat, fejlesztési tanulmányokat, egyedi támogatási kérelmeket és fejlesztési adókedvezmény igényléseket állít össze. A nyertes pályázatok, illetve elfogadott kérelmek esetén közreműködik a támogatások lehívásában, a pályázathoz kapcsolódó jelentések előkészítésében, pénzügyi elszámolások összeállításában, az ügyfelekkel és támogató szervezetekkel való kapcsolattartásban, részt vesz a helyszíni szemléken, az elnyert támogatások felhasználására vonatkozó támogatási szerződések teljes ideje alatt.

A felek között 2012. év augusztusában jogvita alakult ki a keretszerződés szabályszerű teljesítésével összefüggésben. A felperes álláspontja szerint azért, mert a ... Kft. 2012. július 9. óta nem fizette meg a felperes által kiállított számlák ellenértékét, továbbá nem hajtotta végre a megbízási szerződés szerinti kapacitásnövelést, ezért a felperes az általa remélt piaci növekedést nem tudta megvalósítani. A ... Kft. szerint pedig azért, mert a felperes a megbízási szerződésben vállalt versenytilalmi kötelezettségét megszegve járt el, a megbízó felé fennálló tájékoztatási- és az ügyfelek tekintetében őt terhelő egyéb szerződéses kötelezettségeit nem teljesítette maradéktalanul, az elvégzett munkákról adott adatszolgáltatása hiányos volt, valamint az ügyfelekkel nem a szerződésben lefektetett szabályok mentén kötött szerződést és végzett munkát, ezzel kárt okozott a ... Kft. megbízónak.

A felperes a 2012. október 12-én kelt levélben felmondta a keretszerződést, amelyet a megbízó tudomásul vett. Így a keretszerződés 2012. november 16. napján megszűnt, de a keretszerződésben foglalt 6 hónapos üzleti titoktartási kötelezettség, illetve versenytilalmi megállapodás hatálya 2013. április 17. napjáig fennállt a felperes részéről.

A ... Kft. megbízó és a felperes, mint megbízott a jogvitájuk rendezése, a folyamatban lévő ügyleteik lezárása és a felperes által a jövőben még elvégzendő feladatok feltételeinek tisztázása érdekében 2013. július 10. napján peren kívüli egyezséget kötöttek.

Az egyezségi megállapodásban a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy kártalanítás jogcímén megfizet a ... Kft. megbízónak 60.000.000,- Ft + ÁFA, összesen 76.200.000,- Ft összeget. A megbízó kijelentette, hogy amennyiben a 76.200.000,- Ft kártalanítás részére a szerződésben meghatározott módon kiegyenlítésre kerül, úgy a 2008. június 30. napján kelt keretszerződésből eredően semmiféle további követelése nem áll fenn a felperessel szemben. A ... Kft. megbízó a 60.000.000,- Ft + ÁFA összegű kártalanításról szóló számláit az egyezségi megállapodásban írt esedékességi időpontokban köteles kiállítani és átadni a felperes részére.

Az egyezségi megállapodása tartalmazta a felek közötti elszámolást is. Ennek megfelelően a felperes a ... Kft. megbízóval szemben fennálló, összesen 33.357.403,- Ft megbízási díj követelését beszámította a megbízó kártalanítási számláinak összegébe, pénzmozgás nélkül, kompenzálás útján, mely beszámítás összegével csökkent a bruttó 76.200.000,- Ft kártalanítás összege. A felperes vállalta, hogy a fennmaradó 42.842.597,- Ft összegű, még hátralévő, az ügyfelektől megbízási díjjal járó megbízási feladatokat szerződésszerűen folyamatosan teljesíti legkésőbb 2014. március 31. napjáig, és az egyes teljesítések megtörténtét követően kiállítja a megbízó részére a vonatkozó megbízási díjakról szóló számláit. A felperes, mint megbízott, ezen számlakövetelések összegét pénzmozgás nélkül kompenzálás útján beszámítja a kártalanítás címén fennálló tartozás összegébe. A ... Kft., mint megbízó, a kompenzálások tárgyát képező egyes kártalanítási számlákat az esedékességkor köteles kiállítani a felperes részére.

Az egyezségi megállapodás 5.7 pontjában rögzítették a felek, hogy a felperes által elvégzendő munkák ellenértékére, a megbízási díj elszámolására, a feladatok, megbízási részletes feltételeire, határidejére a már megszűnt keretszerződés, illetve az az alapján megkötött eseti szerződések rendelkezéseit tekintik irányadónak.

A felek közötti végleges elszámolásra az utolsó részlet beszámítását követő 8 napon belül külön jegyzőkönyvben kerül sor.

Az egyezségi megállapodás 7. pontja tartalmazta a felek azon megállapodását, hogy a felperes az által már elvégzett és jövőbeni feladatok esetében az adott beruházások lezárulását követően előírt éves jelentéseket és más írásos adatszolgáltatásokat köteles kidolgozni, azok teljesítését a megbízó ügyfelénél elősegíteni, a rendkívüli helyszíni szemléken, ellenőrzéseken részt venni, még abban az esetben is, ha a megbízó adott ügyfelével megkötött megbízási szerződés szerint külön díjazás a fenti feladatokra nem járna. Ebben az esetben a felperes az utógondozási feladatok elvégzését külön térítés nélkül vállalja. A felperes ugyanakkor tudomással bír arról, hogy amennyiben az egyezségi megállapodás tárgyát képező kötelezettségeit hibásan teljesíti, vagy ha a megbízó és az adott ügyfél között létrejött megbízási szerződést az ügyfél a felperesnek felróható okból felmondja, úgy a felperes kártérítési felelősséggel tartozik a megbízó irányában.

Az egyezségi megállapodás 9. pontjában a felek kijelentették, hogy ha a felperes a tartozás összegét (42.842.597,- Ft), a megállapodásban írt módon és határidőre megfizeti a megbízónak, úgy egymással teljes körűen elszámoltnak tekintik a megszűnt

keretszerződésből eredő jogvitájukat, és egymással szemben a jövőben semmilyen jogcímen, semminemű igényt, vagy követelést nem fognak támasztani.

A felek nyilatkoztak arról, hogy a megállapodás aláírását követően egymással szemben peres, nemperes, és egyéb hatósági eljárást nem indítanak, egymás hátrányára semmilyen nyilatkozatot, bejelentést nem tesznek.

Amennyiben azonban a felperes a 42.842.597,- Ft kártalanítás fizetési kötelezettségét részben vagy egészben határidőre nem teljesíti, a kártalanítás beszámítás útján történő teljesítéséhez szükséges jövőbeni feladatok elvégzésére vonatkozó kötelezettségét megszegi, és azokat a megbízó írásbeli felszólítására sem teljesíti, úgy az egyezségi megállapodás minden külön jognyilatkozat és jogcselekmény nélkül megszűnik. Ez utóbbi esetben a ... Kft. megbízó a megállapodás megszűnésének időpontjáig kifizetett kártalanítás összegén felül jogosult követelni a felperestől a már megszűnt keretszerződés megszegéséből eredő kárának összegét.

Az egyezségi megállapodásban foglalt fizetési kötelezettségek teljesítéséért a ... Kft. megbízó ügyvezetője, ... és a felperes korábbi ügyvezetője, ... készfizető kezességet vállalt.

Az adóhatóság a felek egyezségi megállapodásán kívül a bizonyítékok között értékelte a felperes ügyvezetőjének, ...nak a 2013. október 21. napján kelt írásbeli nyilatkozatát, a ... Kft. ügyvezetőjének, ...nak a 2013. december 10. napján kelt írásbeli nyilatkozatát és az ahhoz mellékelte 2012. augusztus 14-i felszólító levelet, valamint a felperes iratanyagában megtalálható, 2012. augusztus 29. napján kelt ügyvédi megbízási szerződés tartalmát.

A fenti bizonyítékok mérlegelése alapján az adóhatóság arra a megállapításra jutott, hogy az egyezségi megállapodásban a felek nem kártalanításról, hanem kártérítésről állapodtak meg.

A felperes ügyvezetője, ... a nyilatkozatában elismerte, hogy a felperesi társaság megpróbált a piacon maga érvényesülni, és hogy a felperes megjelenése piacvesztést okozott a ... Kft-nek. Az a tény, hogy a felperes hajlandó volt 60.000.000,- Ft + ÁFA összeget megfizetni a ... Kft-nek, azt támasztja alá, hogy nem vitatta, hogy a ... Kft. jogosult a felperes által okozott kár ellentételezésére.

Az adóhatóság megállapítása szerint a felperes csak olyan módon okozhatott kárt a ... Kft-nek, hogy nem szerződésszerűen teljesített. Amennyiben a felperes szerződésszerűen teljesített volna, úgy a kártalanításnak nem lett volna létjogosultsága.

A kártalanítás a kártérítéstől abban különbözik, hogy míg a kártérítés jogellenes, szerződésbe ütköző magatartásért jár, addig a kártalanítás jogszerű magatartásért, vagyis a károkozó egyébként jogszerű (jogszabálynak megfelelő, illetve a felek közötti szerződésnek megfelelő) magatartásával okozott kárért jár.

Az elsőfokú adóhatóság hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa törvény) 2.§ a) pontjára, 65.§-ára és a 259.§ 6. pontjára, mely utóbbi szerint ellenértéknek minősül bármilyen vagyoni előny, ideértve a meglévő követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket is, de nem ideértve a kártérítést.

Az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdése alkalmazásával a felek között létrejött megállapodás valódi tartalmának vizsgálata során megállapította, hogy jelen esetben nem kártalanításról, hanem kártérítésről van szó, márpedig a kártérítés megfizetésére irányuló ügyletek nem tartoznak az Áfa törvény hatálya alá, mert a kártérítésként megfizetett összegek nem tekinthetők áfa köteles termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékének.

Mivel pedig a fenti ügyletek az Áfa törvény hatályán kívülinek minősülnek, a ... Kft. a kérdéses számlákat nem bocsáthatta volna ki áfa tartalommal, a felperesre áfát nem háríthatott volna át. A felperes pedig az Áfa törvény 120.§ a) pontja alapján a számlák áfa tartalmának levonására nem lett volna jogosult.

Az alperes rögzítette a határozatának indokolásában, hogy az adóhatóság Art. 1.§ (7) bekezdése alapján tett megállapítása kizárólag az adókötelezettség meghatározása kapcsán bír jelentőséggel, az a felek polgári jogi jogviszonyára nem hat ki.

Az, hogy egy konkrét esetben kártérítés, vagy kártalanítás történt-e, és a fizetendő összeg ellenértéknek minősül-e, mindig a fizetési kötelezettséget keletkeztető tényállás jellemzői alapján állapítható meg. Jelen esetben az iratok és a nyilatkozatok alapján az állapítható meg, hogy a felek a keretszerződés kapcsán keletkezett jogvitájukat rendezték peren kívüli egyezségben, és a kártalanítás címén kiszámlázott összeg nem minősül ellenértéknek, azzal szemben termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem történt.

Az alperes nem fogadta el a felperes fellebbezésében kifejtett azon érvelését, hogy a piac felosztása miatt kártalanította a ... Kft. megbízót, mivel a keretszerződés szerinti titoktartási és versenytilalmi megállapodás a szerződés megszűnését követő 6 hónapig állt fenn, az egyezség megkötésekor már nem. Ebből következően a felperes szabad piaci viszonyok között, mint konkurens cég jelenhetett meg a piacon.

A jogerős alperesi határozattal szemben a felperes terjesztett elő **keresetlevelet** a törvényes határidőn belül, jogszabálysértésre hivatkozva. Az elsődleges kereseti kérelme az alperesi határozat – elsőfokú határozatra is kiterjedő - megváltoztatására, és a felperes terhére tett megállapítások törlésére irányult. A másodlagos kereseti kérelme az alperesi határozat - elsőfokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezésére irányult. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

A felperes érvelése szerint az alperes által megállapított tényállás nem fedi a valóságot. Az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, a

tényállást nem tárta fel teljes körűen, és a tévesen megállapított tényállásból helytelen jogértelmezés útján téves jogi következtetést vont le.

Határozott álláspontja szerint a felek nem kártérítés, hanem kártalanítás fizetésében állapodtak meg. A felperes az egyezségi megállapodás megkötésével nem ismerte el, hogy megsértette volna a keretszerződés rendelkezéseit.

Érvelése szerint az egyezségi megállapodás alapján a ... Kft. egyrészt lemondott – a felperes által következetesen vitatott – kárigényének érvényesítéséről, másrészt az egyezségi megállapodásban rögzített kártalanítás, mint ellenérték fejében megengedte a felperesnek, hogy közös piacra lépjen vele, azaz a piacot a felek egymás között megosztották. A kártalanítás tehát egyrészt a ... Kft. kárigény-érvényesítéséről való lemondása, másrészt a felperes piacra lépésének ellenértékeként került meghatározásra, mint érvényes polgári jogi jogcím.

A felek egyezségi megállapodása egy szélesebb körű együttműködést takart, mert a felperes vélelmezett szerződésszegése kapcsán bírósági út igénybevétele nélkül rendezni kívánták a kölcsönösen kilátásba helyezett kárigényüket. A múltbéli üzleti kapcsolatot le kívánták zárni, egyúttal egymás között rendezni kívánták a felperes piacra lépésének feltételeit, a keretszerződés megszűnését követően a piacon történő közös fellépésüket - a keretszerződés szerinti versenytilalom feloldásával -, és a további együttműködésüket mind a befejezetlen munkák, mind a jövőben közösen elvégzendő munkák tekintetében.

Hivatkozott az Áfa törvény 13.§ (2) bekezdés b) pontjára, melynek értelmében szolgáltatásnyújtásnak minősül a kötelezettségvállalás valamely tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, vagy annak végzésétől való tartózkodásra, illetőleg valamely helyzet túrésére.

A felperes álláspontja szerint tehát szolgáltatásnyújtásnak minősül az is, ha valaki ellenszolgáltatás fejében arra vállal kötelezettséget, hogy valamilyen helyzetet eltúr, valamilyen cselekvéstől, magatartástól tartózkodik. Ilyen esetben az ellenértéket nem valamely tevékenység végzéséért, hanem éppen az attól való tartózkodásért kapja az adóalany. A ... Kft. által vállalt szerződési kötelezettség pedig ilyen értelemben szolgáltatásnyújtásnak minősül.

Álláspontja szerint az alperes az Art. 1.§ (7) bekezdésében biztosított adójogi minősítés lehetőségén túlterjeszkedve bírósági hatáskört vont el, amikor maga bírálta el a felek közötti jogvitát és a felek megállapodását nem csak adójogi, hanem polgári jogi szempontból is minősítette. Hivatkozott a BH.1999.536. számú eseti döntésre, mely szerint az ellenőrzés csak a szerződés valódi tartalmát vizsgálhatja, de nem minősíthet át szerződéseket. Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.I.28.173/1997. számú végzésére, melynek értelmében az Art. 1.§ (7) bekezdésében biztosított jogosultság nem vezethet a felek szerződéses akaratával ellentétes következtetések levonására és egyes szerződések érvénytelenné minősítésére.

Kifogásolta, hogy az alperes kizárólag a keretszerződés azon pontjait vizsgálta és idézte be a határozatának indokolásába, amelyek a felperes feltételezett szerződésszegését

támasztották alá. E mellett az egyezségi megállapodás tényleges megkötésének indokait, körülményeit nem tárta fel, illetve az egyezségi megállapodásból csak egyoldalúan és önkényesen kiragadott szerződési rendelkezéseket vizsgált. Álláspontja szerint az egyezségi megállapodás megkötésének körülményei, a felek valódi akaratának feltárása nem lett volna mellőzhető az eljárás során.

A felperes érvelése szerint az alperes megsértette Art. 97.§ (4) és (6) bekezdésében foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségét azzal, hogy

- elmulasztotta az egyezségkötés konkrét körülményeire és indokaira nyilatkoztatni az érintett társaságok törvényes képviselőit, s az abban közreműködő jogi képviselőket;

- az adóhatóság nem vizsgálta az egyezségi megállapodás megkötését megelőző levelezéseket, a jogi képviselők jelenlétében több alkalommal történt személyes egyeztető tárgyalásokat, és több hónapon keresztül zajló egyezségi megállapodás-tervezetek felek közötti, többszöri véleményezését, amelyek a peren kívüli egyezség megkötését eredményezték;

- nem vizsgálta az egyezség megkötésének körülményein túl az egyezségi megállapodás több lényeges pontját;

- elmulasztotta a szerződéses nyilatkozatok megfelelő jogi értelmezését;

- az adóhatóságnak bizonyítania kellett volna továbbá a kártérítés vonatkozásában a ténylegesen felmerült kárt, annak összegét, a jogellenes és felróható magatartást, valamint a bekövetkezett kár és a felperes jogellenes magatartása közötti ok-okozati összefüggést;

- nem vette figyelembe a ... Kft.-vel szemben áfa adónemben 2013. szeptember-október hónap vonatkozásában kiutalás előtti ellenőrzési eljárás során keletkezett jogerős határozat megállapításait.

Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a ... Kft. megbízó által hivatkozott állítólagos felperesi szerződésszegés, a megbízó kárának bekövetkezése, annak pontos összegszerűsége, a szerződésszegés és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés nem volt igazolt, arra az alperes bizonyítást nem is folytatott le. A ... Kft. a 2012. augusztus 14. napján kelt felszólító levelében is csak az alapos gyanúját közölte a felperessel, és abban csak általánosságban kerültek beidézésre, hogy a felperes a keretszerződés mely pontjait szegte meg mindenfajta konkrétum megjelölése nélkül. Ezért álláspontja szerint a ... Kft. ügyvédi felszólító levele sem a kárigény érvényesítésére, sem az annak közlésére nem volt alkalmas.

Bizonyítékként hivatkozott a Székesfehérvári Járásbíróság 2014. április 28. napján kelt 9.Pk.50.254/2014/4. számú egyezséget jóváhagyó végzésére, és arra, hogy a Pp. 148.§ (4) bekezdése alapján a bíróság által jóváhagyott egyezségnek ugyanaz a hatálya, mint a bírói ítéletnek, ahhoz anyagi jogerő kapcsolódik. E körben hivatkozott a BH 1991.458. számú eseti döntésre, és arra, hogy az eljáró bíróság az egyezség jóváhagyásával egyben a kártalanítás jogcímét is jóváhagyta, ezért a Székesfehérvári Járásbíróság végzésével jóváhagyott egyezségben megjelölt kártalanítás jogcíme sem polgári jogi, sem adójogi szempontból nem vitatható, az nem bírálható felül, az az alperest is köti.

Hivatkozott arra, hogy a ... Kft-nél általános forgalmi adó adónemben 2013. szeptember-október hónapra vonatkozásában kiutalás előtti ellenőrzést végzett az illetékes adóhatóság, melynek eredményeként meghozott jogerős határozatban a jelen ügy tárgyát képező számlák vonatkozásában megállapítást nem tett. Álláspontja szerint az adókötelezettséget érintő jogviszony (szerződés, ügylet) alanyainak ellenőrzése során az adóhatóság ugyanazon jogviszonyt nem minősíthet adózónként eltérően, a jogviszony egyik alanyánál tett megállapításait hivatalból köteles figyelembe venni a jogviszony másik alanyának ellenőrzése során is. Indítványozta a ... Kft. ellenőrzése során keletkezett adóhatósági iratok beszerzését.

Indítványozta ...nek, a felperesi társaság könyvelését végző társaság törvényes képviselőjének, dr. ... és dr. ... ügyvédnek, ...nak, a felperes korábbi ügyvezetőjének és ...nak, a ... Kft. ügyvezetőjének tanúkenti meghallgatását.

Az alperes **érdemi ellenkérelme** a kereset elutasítására irányult, fenntartotta az alperesi határozat megállapításait. Kérte a felperes perköltségben való marasztalását.

A felperes keresete nem megalapozott.

A bíróság az alperesi határozat jogszerűségét az Art. 143.§ (1) bekezdése és a Pp. 324.§ (1) bekezdése szerint lefolytatott eljárás keretében, a kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem korlátai között, a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül.

A bíróságnak az ügyben abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján helyesen minősítette-e a felperes és a ... Kft. közötti megállapodás valódi tartalmát. A tényállást teljes körűen tisztázta-e, a beszerzett bizonyítékokat okszerűen mérlegelte-e, helyesen állapította-e meg a tényállást, és helytállóak-e az abból levont jogi következtetései.

A bíróságnak továbbá állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a ... Kft. 60.000.000,- Ft + ÁFA értékben nyújtott-e olyan szolgáltatást a felperes részére, ami az Áfa törvény hatálya alá tartozik, és amelyről a ... Kft. jogosult volt áfa tartalmú számlát kibocsátani, a felperesre áfát áthárítani, illetve, amely alapján a felperes jogszerűen élhetett az Áfa törvény 120.§ a) pontja alapján az áfa levonási jogával.

Az elsőfokú adóhatóság és az alperes vizsgálta, és a határozatában részletesen idézte a felek között létrejött egyezségi megállapodást. A 2008. június 30. napján kelt keretszerződés ismertetésére pedig csupán a versenytildalmi megállapodás tartalmát érintően került sor.

A felperesi társaság ügyvezetője, ... 2013. október 21. napján írásban tett nyilatkozatot. Az egyezségi megállapodás kapcsán leírta, hogy az abban meghatározott összeg több forduló egyeztetés után úgy alakult ki, hogy a ... Kft. 100.000.000,- Ft + ÁFA kártalanításra tartott igényt, míg a felperes 20.000.000,- Ft + ÁFA kártalanítást ajánlott fel,

és a felek végül a két összeg közötti számtani középértékben állapodtak meg úgy, hogy a felperes a folyamatos, és korábban is fennálló, egyedi megbízási szerződések alapján ledolgozza a kártalanítás összegét. A ... Kft. a létrejött egyezségi megállapodás alapján azért számlázott több részletben, mert az általa kiállított számlával kompenzálta a felperes által elvégzett munkából származó számlákat. Ez az eljárás akkor is így történt volna, ha nem szűnik meg a keretszerződés a felek között, mert akkor jár sikerdíj a felperesnek, amikor a ... Kft. részére a megbízási díj megérkezik. A számlákon szereplő összeg a felperes által a ... Kft. részére korábban kiállított számlák és díjbekérők alapján került meghatározásra.

A felperesi ügyvezető elmondása szerint a keretszerződés felmondásának több oka volt, egyrészt az, hogy a ... Kft. 2012. július 9-e óta nem fizette meg a felperes által kiállított számlák ellenértékét, és arra hajlandóságot sem mutatott, továbbá a megbízási szerződés szerinti kapacitásnövelést a ... Kft. nem hajtotta végre, így a felperes az általa remélt piaci növekedést nem tudta teljesíteni, ezért is volt kénytelen az önállósodás mellett dönteni. A felperes a ... Kft. korábbi szerződésszegése miatt megpróbált a piacon maga érvényesülni, és az önálló piaci megjelenése értelemszerűen piacvesztést okozott a ... Kft.-nek. Mivel a felperes felmondása jogszerű volt, a felek a piacvesztés ellenértékét fogalmazták meg a kártalanítás összegében.

A ... Kft. ügyvezetője, ... 2013. december 10. napján írásban úgy nyilatkozott, hogy a ... Kft. 2012. március-április hónapokban egyeztetést kezdeményezett a 2008. június 30-án kötött megbízási szerződés teljesítésével kapcsolatban, melyre vonatkozóan 2012. augusztus 14-én felszólítást is küldött a felperesnek, és ebben kártérítési eljárást kezdeményezett. Elmondta, hogy a ... Kft. piacvezető pályázati tanácsadó cég volt, de a megbízásainak a száma folyamatosan csökkent, ezért felülvizsgálta a működését, ennek részeként a felperessel kötött megállapodás teljesülését is, majd a felperessel szemben kilátásba helyezte a peres eljárás megindítását. Ennek várható elhúzódása és költségessége miatt született meg a kártalanítást leíró egyezségi megállapodás.

A ... Kft. a megbízásainak csökkenéséből jelentős árbevétel-kiesést szenvedett, míg az alvállalkozója, a felperes a nyilvános cégadatok tanúsága szerint jelentős bevétel növekedést ért el, amely növekmény a ... Kft. terhére történt. A ... Kft. magasabb összegű kárigénnyel állt elő, de annak érvényesíthetősége a peres eljárásban is kétséges volt. A felperessel történt egyeztetések eredményeként jött létre a felek közötti egyezségi megállapodás. A számlázásra az egyezségi megállapodásban foglaltak alapján került sor. A felek egymással szembeni bizalomvesztése miatt a ... Kft.-hez befolyó bevételből a felperest megillető szerződéses összeget – a kibocsátott számlájának mértékéig – állították szembe pénzügyileg a kártalanítás összegével.

... a nyilatkozatához mellékelte a felperesnek küldött, 2012. augusztus 14-ei felszólító levelet, melyben felhívták a felperes figyelmét a megbízási szerződésben előírt szerződéses kötelezettségeire, és felszólították a megbízási szerződés maradéktalan teljesítésére. A felszólító levél részletesen tartalmazta a megbízási szerződés egyes pontjaiban a felperes által vállalt kötelezettségeket, így többek között azt, hogy a felperes a piacon nem lép fel konkurensként és ellenérdekű félként, valamint marketing tevékenységet kizárólag a ... Kft. számára végez. A felperes vállalta, hogy a tevékenysége során birtokába jutott bizalmas

információkat nem használja fel arra, hogy annak révén saját magának, vagy más személynek előnyt szerezzen. A felperes vállalta, hogy a tudomására jutott üzleti titkokat sem közvetlenül, sem közvetve nem használja fel a versenyhelyzet kialakítására a ... Kft.-vel szemben. A felperes vállalta továbbá, hogy a szerződés fennállása alatt, és az azt követő 6 hónapon belül semmilyen formában nem sérti, vagy veszélyezteti a ... Kft. jogos gazdasági érdekeit. Nem köthet a maga nevére, vagy idegen név alatt, vagy ügynökként a ... Kft. tevékenységi körébe tartozó ügyleteket, vagy bármilyen ügyletet a ... Kft. azon ügyfeleivel, akikkel hasonló tevékenységre aktuálisan szakértői megbízási szerződése van.

A felszólító levélben rögzítésre került, hogy a ... Kft. által vezetett nyilvántartások szerint a ... Kft. által a felperesnek korábban kapcsolattartásra átadott ügyfelek közül számos ügyfelet a megbízó a felperesnek történt átadás óta elvesztett. Az említett belső nyilvántartásai, valamint a nyilvánosan is hozzáférhető közhiteles nyilvántartások alapján készített összesítéseik alapos gyanút adnak arra, hogy a felperes e körben a szerződésben vállalt versenytilalmi kötelezettségét megszegve járt el, és jár el jelenleg is, valamint a felperes a ... Kft. megbízó felé fennálló tájékoztatási és az ügyfelek tekintetében őt terhelő egyéb szerződéses kötelezettségeit nem teljesítette maradéktalanul, az általa elvégzett munkákról adott adatszolgáltatása hiányos, valamint az ügyfelekkel nem a szerződésben lefektetett szabályok mentén kötött szerződést és végzett munkát.

Felhívták a felperes figyelmét arra, hogy ha a felszólítás eredménytelen maradna, kénytelenek lesznek megindítani a ... Kft. jogai és jogos érdekei érvényesítése és megóvása érdekében szükséges peres, nemperes eljárásokat, ideértve - különösen, de nem kizárólagosan - a kártérítési keresetet. A ... Kft. hivatkozott a megbízási szerződés 10.6 pontjára melynek alapján a ... Kft. kártérítésre jogosult, amennyiben a felperes a szerződésben foglalt versenytilalmi korlátozást megszegi, és ez a ... Kft. oldalán az ügyfelek elvesztését eredményezi.

A felperes iratanyagában megtalálható volt továbbá egy 2012. augusztus 29. napján kelt ügyvédi megbízási szerződés, melyben a felperes megbízta dr. ... ügyvédet a közte és a ... Kft. között fennálló jogvita rendezése során történő eljárásra. Az ügyvédi megbízási szerződésben rögzítésre került, hogy a szerződés tárgya a felperes, valamint a ... Kft. között 2008. június 30-án létrejött megbízási szerződésből eredő jogvita. A jogvita lényege az, hogy a ... Kft. kártérítési eljárást kezdeményezett a felperes irányába, mivel álláspontja szerint a felperes a megbízási szerződést megsértette. A felperes álláspontja szerint a megbízási szerződést nem sértette meg. A felperes az ügyvédi megbízási szerződésben kijelentette, hogy elsődleges célja a peren kívüli megállapodás megkötése, melynek keretében - a jogellenes károkozás tényének vitatása mellett - hajlandó a ... Kft. részére kártalanítást fizetni azzal a kitételrel, hogy a kártalanítás fizetésével a felek között a jogviszony megszűntnek tekinthető, és egyéb jogkövetkezményt egyik fél sem érvényesít.

A fenti okirati bizonyítékok és a szerződő felek törvényes képviselőinek nyilatkozata alapján kétségtelenül megállapítható, hogy a felek között kialakult jogvita abból eredt, hogy a ... Kft. megbízó álláspontja szerint a felperes megszegte a keretszerződésben lefektetett versenytilalmi megállapodást, és a szerződésben vállalt egyéb kötelezettségeit, a megbízó elvesztette az ügyfeleinek egy részét, a bevétele csökkent, ez által a felperes neki kárt

okozott. A kárigényének érvényesítése iránt kártérítési per megindítását helyezte kilátásba, melynek kétséges kimenetele, költségvonzata és időigénye miatt azonban úgy döntött, hogy peren kívüli megállapodást köt a felperessel.

A felek 2013. július 10. napján peren kívüli egyezségben rendezték a jogvitájukat, egyidejűleg lezárták a korábbi szerződéses kapcsolatukat, lefektették az egymással történő elszámolás menetét és a korábban megkötött szerződésekből eredően még a felperesre háruló feladatok teljesítésének feltételeit. A felperes vállalta, hogy a megbízónak kártalanítás jogcímén megfizet 60.000.000,- Ft + ÁFA összeget, melynek megfizetése – a megállapodás tartalma szerint – egy biztosítékot jelentett a megbízó részére, hogy a felperes a még rá háruló szerződési kötelezettségeinek - így például az utógondozási feladatok elvégzésének - maradéktalanul eleget tesz, a megbízó gazdasági érdekeinek messzemenő tiszteletben tartásával, egyidejűleg a felek a fizetendő kártalanítás összegébe beszámítják a felperes felmerülő megbízási díj követelését.

A kártalanítás megfizetése, és a felperes kötelezettségeinek egyezségi megállapodás szerinti maradéktalan teljesítése volt a feltétele annak, hogy a megbízó a kárigényének érvényesítése iránt sem polgári peres, sem nemperes eljárást ne indítson a felperessel szemben.

Elfogadta ezért a bíróság a felperesnek azon hivatkozását, hogy az egyezségi megállapodás alapján a ... Kft. megbízó lemondott – a felperes által egyébként valóban vitatott – kárigényének érvényesítéséről, bizonyos feltételek teljesítése esetére.

Az egyezségi megállapodás azonban nem tartalmaz kifejezetten olyan rendelkezést, ami arra utalna, hogy a megbízó a felperesnek kártalanítás, mint ellenérték fizetése fejében engedte volna meg, hogy vele közös piacra lépjen, illetve, hogy a felek a közös piacot egymás között megosztották volna. Ilyen tartalmú megállapodás megkötése a felek között értelmetlen is lett volna, egyrészt a felek közötti bizalomvesztés, másrészt a keretszerződés 2012. november 6. napján történt megszüntetése okán. E körben helytálló volt az alperes azon érvelése, hogy a keretszerződés szerinti titoktartási és versenytilalmi megállapodás a szerződés megszűnését követő 6 hónapig, 2013. április 17. napjáig állt fenn, az egyezség megkötésekor, 2013. július 10. napján már nem. Ebből következően a felperes szabad piaci viszonyok között, mint konkurens cég léphetett fel, és a ... Kft. piaci részesedésének csökkenése miatt egyik versenytárs, így a felperes sem tartozott kártalanítást fizetni.

A bíróság megítélése szerint az adóhatóság maradéktalanul eleget tett az Art. 97.§ (4) és (6) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének. Az eljárás során részletesen vizsgálta a felek megállapodását és a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékokat, a felek ügyvezetőit pedig részletesen nyilatkoztatta írásban az egyezségi megállapodás létrejöttének okáról, annak valódi tartalmáról.

A felperes ugyan már a vizsgálati jegyzőkönyvre tett észrevételében kifogásolta, hogy az adóhatóság nem vizsgálta az egyezségi megállapodás megkötését megelőző levelezéseket, a jogi képviselők jelenlétében egyeztetett tárgyalásokat, az egyezési

megállapodás tervezetek felek közötti többszöri véleményezését, amelyek a peren kívüli egyezség megkötését eredményezték, azonban a hivatkozott dokumentációt a felperes sem az észrevételéhez, sem a fellebbezéshez, sem a keresetlevélhez nem csatolta, arra bizonyítékként nem hivatkozott, és az ellenőrzés során nem tett bizonyítási indítványt az egyezségkötésben közreműködő személyek – jogi képviselők, törvényes képviselők, könyvelő – tanúkenti meghallgatására sem.

Ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra a keresetében, hogy az adóhatóság nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, mert az adóhatóság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot értékelt, a felek nyilatkozatát beszerezte, a további bizonyítás lefolytatása érdekében pedig – az érintett személyek kilétének ismeretében – a felperes terjeszthetett volna elő bizonyítási indítványt, melyet azonban elmulasztott megtenni.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 1.§ (7) bekezdése szerint a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható.

Az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában többek között megállapította, hogy az Art. 1.§ (7) bekezdése a jognyilatkozatok értelmezésére vonatkozó olyan általános szabály, amelyre az adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény külön felhatalmazása nélkül is hivatkozhatna. A rendelkezés nem biztosít az adóhatóságnak jogosultságot arra, hogy a szerződő felek szerződési autonómiájába beavatkozzon. Az adóügyi és a polgári jogi jogviszony ugyanis egymástól elválik, és az adóhatóság megállapítása nem hat ki a felek polgári jogi jogviszonyára. Az adóhatóság minősítése kizárólag adóügyi szempontból releváns, és az a közjogi jogviszonyban nem álló harmadik személyre kihatással nincs. Az Art. 1.§ (7) bekezdése csak arra biztosít jogot az adóhatóságnak, hogy ha a nyilatkozatban kifejezésre jutó akarat és a tényleges szerződési tartalom egymástól eltér, a jognyilatkozatokat a palástolt ügylet szerint minősítse. Ez azonban nem módosítja - nem is érinti - a felek közötti polgári jogi szerződést, hanem csak a jognyilatkozat adóügyi minőségét határozza meg.

A bíróság megítélése szerint a fentiek értelmében az adóhatóság nem csak jogosult, de köteles is a szerződések, ügyletek és más hasonló cselekmény adójogi minősítésére az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján. Az adóhatóság kötelezettsége, hogy a felek jogviszonyát a valódi tartalmának megfelelően értékelje és levonja annak adójogi következményeit.

Az alperes arra az álláspontra helyezkedett az Art. 1.§ (7) bekezdés alkalmazásában, hogy az egyezségi megállapodásban a felek nem kártalanításról, hanem kártérítésről állapodtak meg.

Ezt abból látta megállapíthatónak, hogy a felperes ügyvezetője, ... a nyilatkozatában elismerte, hogy a felperesi társaság megpróbált a piacon maga érvényesülni, és hogy a felperes megjelenése piacvesztést okozott a ... Kft-nek. Az a tény, hogy a felperes hajlandó

volt 60.000.000,- Ft + ÁFA összeget megfizetni a ... Kft-nek, azt támasztja alá, hogy nem vitatta, hogy a ... Kft. jogosult a felperes által okozott kár ellentételezésére.

Az adóhatóság megállapítása szerint a felperes csak olyan módon okozhatott kárt a ... Kft-nek, hogy nem szerződészerűen teljesített. Amennyiben a felperes szerződészerűen teljesített volna, úgy a kártalanításnak nem lett volna létjogosultsága.

A bíróság helytállónak találta a tárgybeli szerződés minősítését, és ebből kifolyólag az ügylet mögött meghúzódó adózói szándék rögzítését is, megítélése szerint az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdésében foglaltakat jogszerűen alkalmazta.

A bíróság megítélése szerint az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy az egyezségben rögzített 60.000.000,- Ft + ÁFA összeg a felek valódi szándéka szerint nem kártalanításnak, hanem kártérítésnek minősül.

Helytálló volt továbbá az alperes azon levezetése is, hogy a kártérítés megfizetésére irányuló ügyletek nem tartoznak az Áfa törvény hatálya alá, mert a kártérítésként megfizetett összegek nem tekinthetők áfa köteles termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékének. Mivel pedig a fenti ügyletek az Áfa törvény hatályán kívülinek minősülnek, a ... Kft. a kérdéses számlákat nem bocsáthatta volna ki áfa tartalommal, a felperesre áfát nem háríthatott volna át. A felperes pedig az Áfa törvény 120.§ a) pontja alapján a számlák áfa tartalmának levonására nem lett volna jogosult.

A bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a ... Kft. részéről a kártérítési per megindításától, illetve a kárigény egyéb nemperes úton történő érvényesítésétől való tartózkodásra vállalt kötelezettség olyan szolgáltatásnyújtásnak minősülne, ami az Áfa törvény hatálya alá tartozik.

Az Áfa törvény 2013. július 10. napján hatályos 13.§ (1) bekezdése szerint szolgáltatás nyújtása: bármely olyan ügylet, amely e törvény értelmében nem termék értékesítése.

A 13.§ (2) bekezdés b) pontja alapján az (1) bekezdésben említett ügylet magában foglalja a kötelezettségvállalást valamely tevékenység egészbeni vagy részbeni abbahagyására, vagy annak végzésétől való tartózkodásra, illetőleg valamely helyzet túrésére.

A felperes érvelése szerint szolgáltatásnyújtásnak minősül az is, ha valaki ellenszolgáltatás fejében arra vállal kötelezettséget, hogy valamilyen helyzetet eltúr, valamilyen cselekvéstől, magatartástól tartózkodik. Ilyen esetben az ellenértéket nem valamely tevékenység végzéséért, hanem éppen az attól való tartózkodásért kapja az adóalany. Ezen jogértelmezéssel a maga részéről a bíróság is egyetértett.

A kárigény érvényesítésétől való jövőbeni tartózkodás azonban nem minősül olyan szolgáltatásnyújtásnak, ami valamely tevékenység végzésétől való tartózkodásban testesülne meg.

A kárigény érvényesítésének elkerülése érdekében fizetett összeg kártalanításként való elnevezése pedig önellentmondást hordoz.

A kártalanítás azt jelenti, hogy jogszabályban meghatározott jogszerűen okozott hátrányt, veszteséget kell megtéríteni. Tipikus esete a kártalanításnak a kisajátítás, amikor a közösség érdekében kell valakinek valamilyen hátrányt elszenvednie.

A kártalanítás azonban két, egymással jogvitában álló gazdasági társaság viszonylatában – amelyek a kölcsönös szerződészegéseik miatt egymással szemben kártérítési per megindítását helyezik kilátásba – értelmezhetetlen.

Arra pedig megalapozatlanul hivatkozott a felperes, hogy a kártalanítást, mint ellenértéket a felperes a piacrálépésének túrése ellenében fizette meg, mert a felek egyezségi megállapodásának nem ez volt a tartalma.

A felek megállapodása tartalmilag úgy értelmezhető, hogy amennyiben a felperes a jogviszony lezárása során eleget tesz a vállalt kötelezettségeinek, a megbízó vele szemben további kárigényt nem érvényesít.

Az alperes helyesen állapította meg, hogy a felek a keretszerződés kapcsán keletkezett jogvitájukat rendezték peren kívüli egyezségben, és a kártalanítás címén kiszámlázott összeg nem minősül ellenértéknek, mert azzal szemben termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás nem történt.

A bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy az alperes az Art. 1.§ (7) bekezdésében biztosított adójogi minősítés lehetőségén túlterjeszkedve bírósági hatáskört vont el, amikor maga bírálta el a felek közötti jogvitát és a felek megállapodását nem csak adójogi, hanem polgári jogi szempontból is minősítette.

Az alperesnek az eljárása során nem kellett vizsgálnia és bizonyítást lefolytatnia a körben, hogy a ... Kft.-nek ténylegesen merült-e fel kára, és ha igen, milyen összegben, a felperes jogellenesen és neki felróhatóan szegte-e meg a keretszerződést, továbbá a ... Kft. keletkezett kára és a felperes jogellenes szerződészegése között fennállt-e az okozati összefüggés. Az alperes feladata az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján arra terjedt ki, hogy a felek egyezségi megállapodását vizsgálja, valódi tartalma szerint minősítse, a felek valódi szerződéskötési szándékát feltárja.

A bíróság már utalt arra, hogy az alperes a határozatában az egyezségi megállapodás tartalmát részletesen ismertette, a megállapodást a maga egészében értelmezte, ezért alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes az egyezségi megállapodásból csak egyoldalúan és önkényesen kiragadott szerződési rendelkezéseket vizsgált.

Az adóhatóság az egyezségi megállapodás tényleges megkötésének indokait, körülményeit a szerződés kötésben részt vett felek törvényes képviselőinek nyilatkozatát útján tárta fel, a felperes pedig további személyek tanúkenti meghallgatására bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A Székesfehérvári Járásbíróság 2014. április 28. napján kelt 9.Pk.50.254/2014/4. számú egyezséget jóváhagyó végzése, és a felperes által vállalt kötelezettség ezen egyezségben rögzített jogcíme jelen ügy elbírálása szempontjából egyáltalán nem bír jelentőséggel.

Az Art. 1.§ (7) bekezdése alkalmazása során ugyanis a jogügylet adójogi és a polgári jogi minősítése elválik egymástól, és az adóhatóság megállapítása nem hat ki a felek polgári jogi jogviszonyára, mint ahogy nem köti az adóhatóságot a jogügylet, megállapodás – perben, vagy peren kívül kötött – egyezségében rögzített jogcíme sem.

A felperes utalt a ... Kft-nél általános forgalmi adó adónemben 2013. szeptember-október hónapra lefolytatott kiutalás előtti ellenőrzés eredményére, illetve arra, hogy a felperes szerződéses partnerénél az adóhatóság a jogviszony minősítése tekintetében megállapítást nem tett.

Az a körülmény, hogy az illetékes adóhivatal a ... Kft. vonatkozásában megállapítást nem tett, tehát a felek jogviszonyát nem minősítette az alperestől eltérően, azzal az eredménnyel jár, hogy az ott lefolytatott ellenőrzés jelen ügy szempontjából szintén nem bír jelentőséggel. Ezt az aspektust akkor lehetne érdemben vizsgálni, ha az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján a ... Kft-nél lefolytatott ellenőrzés során is elvégezte volna a jogviszony minősítését és ennek során eltérő megállapításra jutott volna, mint az alperes.

A bíróság ezért, mint szükségtelent elutasította a felperesnek a ... Kft-nél folyt ellenőrzés iratainak beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát.

A felperes érvelése szerint a kártalanítás egyrészt a ... Kft. kárigény-érvényesítésről való lemondása, másrészt a felperes piacra lépésének ellenértékeként került meghatározásra. Miután a bíróság megítélése szerint a felperes által hivatkozott nemtevés, túrés a ... Kft. részéről nem minősül az Áfa törvény 13.§ szerinti szolgáltatásnyújtásnak, a bíróság a felperesnek ..., dr. ... ügyvéd, dr. ... ügyvéd, ... és ... tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványának teljesítését, mint szükségtelent mellőzte, mert a felperes fenti hivatkozásának vallomásukkal való alátámasztása esetén sem juthatna a bíróság eltérő jogi álláspontra.

A bíróság az alperesi határozatot nem találta jogszabálysértőnek a felperes által hivatkozott körben, ezért a bíróság a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére. A jogtanácsosi munkadíj összegét a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és a 3.§ (6) bekezdése alapján állapította meg, melynek meghatározásánál figyelembe vette a pertárgy értékét (7.092.000,- Ft), azt, hogy az alperesi előkészítő iratot jogtanácsos szerkesztette, de az ügyben megtartott egy tárgyaláson az alperest már hatósági ügyintéző képviselte. Mindezek alapján a bíróság

az alperes jogtanácsosi munkadíját 100.000,- Ft-ban állapította meg.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles.

Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Székesfehérvár, 2015. február 20.

. Maár Zsuzsanna s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: